

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 23Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119201388
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119201388.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, v konaní zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanej V. C., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX/X, W. H., v konaní zastúpená Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 6 852,78 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 14.2.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 6 852,78 eur spolu s úrokom vo výške 9,90 % ročne zo sumy 6 583,13 Eur od 3.3.2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 812,78 Eur od 3.3.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že s účinnosťou k 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., IČO: 35 787 783, so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902, so sídlom na adrese Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž. Žalobca sa tak stal univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. Dňa 26.02.2015 uzavrela spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Obsahom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanej klasický spotrebiteľský úver vo výške 7 000,- eur a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 84 mesačných splátok vo výške 119,71 Eur so splatnosťou prvej splátky 15.4.2015. Žalovanej boli finančné prostriedky prevedené na účet dňa 11.3.2015. Žalovaná svoj záväzok riadne a včas neplnila a z dlžnej sumy uhradila iba 902,87 Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil žalobca dňa 2.3.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatným v celom rozsahu. Žalovaná má voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 6 852,78 Eur, z čoho suma 6 583,13 Eur tvorí zvyšok dlžnej úverovej istiny, suma 214,21 Eur dlžné úroky z úveru, suma 15,44 Eur dlžné poistné z úveru a suma 40 Eur náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Okrem toho je žalovaná povinná zaplatiť aj úroky z dlžnej istiny 9,90 % ročne a úroky z omeškania. Na preukázanie svojho nároku žalobca označil a predložil listinné dôkazy, a to výpis z obchodného registra, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, prehľad čerpania a splátok, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s potvrdením o doručení a výpis z VÚB banky, a.s..

2. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 1.4.2019 v ktorom poprela pravdivosť listín v tom smere, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v tom, či skutočne poskytol takú sumu, ktorú v žalobe uvádza. Súčasne vzniesla námietku premlčania z dôvodu, že posledná uhradená splátka bola dňa 30.10.2015. Premlčacia doba začala plynúť zročnosťou nesplnenej splátky za mesiac 11/2015 (15.11.2015). Žalobca si tak svoje právo mohol uplatniť podaním žaloby najneskôr dňom 16.11.2018, táto žaloba však bola podaná dňa 18.2.2019. Vzhľadom na dĺžku premlčacej doby ktorá je 3 roky, bola žaloba podaná po uplynutí premlčacej doby.

3. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 13.6.2019 uviedol, že mu nie je známe ktoré konkrétne listiny by nemali byť pravdivé. Má za to, že prílohy k žalobnému návrhu predstavujú dostatočný dôkaz na preukázanie jeho tvrdení a neurčité vyjadrenia žalovanej nemožno považovať za ich účinné popretie. S tvrdením o premlčaní nároku sa nestotožnil, keďže nesúhlasí s názorom, že premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Premlčacia doba na zaplatenie dlhu (splatného v splátkach), v ktorom vystupuje v pozícii dlžníka spotrebiteľ, by podľa tvrdenia žalovanej mala začať plynúť skôr ako reálne dôjde k zosplateniu dlhu. K podaniu priložil výpis z účtu z VÚB banky, a.s..

4. Súd v danom spore nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa dostavil zástupca žalovanej. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom a vylúchom zástupcu žalovanej.

5. Zástupca žalovanej na pojednávaní zotrval na ich písomných vyjadreniach v tom smere, že nárok žalobcu je premlčaný. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/1375/2015 zo dňa 23.8.2017.

6. Z listinných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový stav veci. Dňa 26.02.2015 uzatvoril právny predchodca žalobcu (ďalej aj len „veriteľ“) a žalovaná Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 7 000 Eur, ktorý mala žalovaná uhradiť v 84 mesačných splátkach po 119,71 Eur, s tým, že splatnosť mesačných splátok je 15 deň v mesiaci. Z prehľadu splácania ako aj z výpisu z účtu vo VÚB banke, a.s. súd zistil, že v marci 2015 bol žalovanej poskytnutý úver prevodom na účet vo výške 7 000 Eur. Žalovaná začala v apríli 2015 splácať úver po 119,71 eur mesačne. Do 30.10.2015 uhradila žalovaná veriteľovi sumu 902,87 eur a od novembra 2015 úver nespĺcala. Dňa 9.3.2016 žalobca vyhotovil list označený ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, v ktorom sa uvádza, že veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a ku dňu 2.3.2016 sa stal záväzok žalovanej splatný v celom rozsahu. Ďalej okrem iného uviedol, že ak nebude dlžná čiastka uhradená do 14 dní od doručenia tohto oznámenie, pristúpi veriteľ k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou. Žalovanej bol list doručený dňa 14.3.2016.

7. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

8. Podľa § 2 písm. a), písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

12. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou vyššie uvedených právnych noriem dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Závazkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe uvedenej zmluvy, je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, teda občianskoprávnym, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občiansky zákonník. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver a vzhľadom na výšku a účel úveru ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V tomto smere súd konštatuje že z prehľadu splácania úveru ako aj z výpisu z VÚB banky, a.s. predloženého žalobcom mal súd za dostatočne preukázanú výšku tak poskytnutého úveru ako aj výšku celkových splátok vykonaných žalovanou.

15. Žalovaná úver riadne nesplácala, a preto žalobca listom zo dňa 9.3.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 2.3.2016. Súd sa v prvom rade zaoberal vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovanej, pretože premlčané právo nemožno priznať. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva na súde a zároveň zabrániť stavu právnej neistoty na strane povinných osôb, ktoré by v prípade neexistencie inštitútu premlčania boli nútené splniť si svoje povinnosti aj po časovo neprimeranej dobe. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa peňažného plnenia domáha na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je upravená ako zmluvný typ v zákone o spotrebiteľských úveroch, a to proti žalovanému, ktorý pri dojednávaní zmluvy vystupoval v pozícii spotrebiteľa, premlčanie bolo posúdené podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich premlčanie práva. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Jednotlivé splátky zročné do zosplatenia úveru sa premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie osobitne odo dňa splatnosti každej zo splátok. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná si nesplnila svoju povinnosť uhradiť riadne a včas splátky úveru, keďže od novembra 2015 neuhradila žiadnu splátku. V dôsledku riadneho neuhradenia splátky splatnej dňa 15.11.2015 vzniklo veriteľovi voči žalovanej právo žiadať splatenie celého úveru v zmysle časti 3 bodu 3.1 zmluvy. Žalobca toto právo využil, úver zosplatnil ku dňu 2.3.2016. Premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie celého zostatku predčasne zosplateného úveru začala podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej uplatnil žalobca toto právo, t.j. od 15.11.2015, premlčacia doba plynula neprerušene a uplynula dňa 15.11.2018. Žalobu na súd však žalobca podal až dňa 14.2.2019, teda po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Trenčíne napr. v rozsudku sp. zn. 5Co/739/2015 zo dňa 13.4.2016, v rozsudku sp.zn. 19Co/42/2017 zo dňa 18.1.2018. Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch uzavrel, že premlčacia doba práva na zaplatenie zosplateného dlhu v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka sa začína skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu, keďže začína plynúť už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. Premlčané právo nemožno podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznať.

16. Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. V predmetnom konaní bola plne úspešná žalovaná, preto má nárok aj na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.